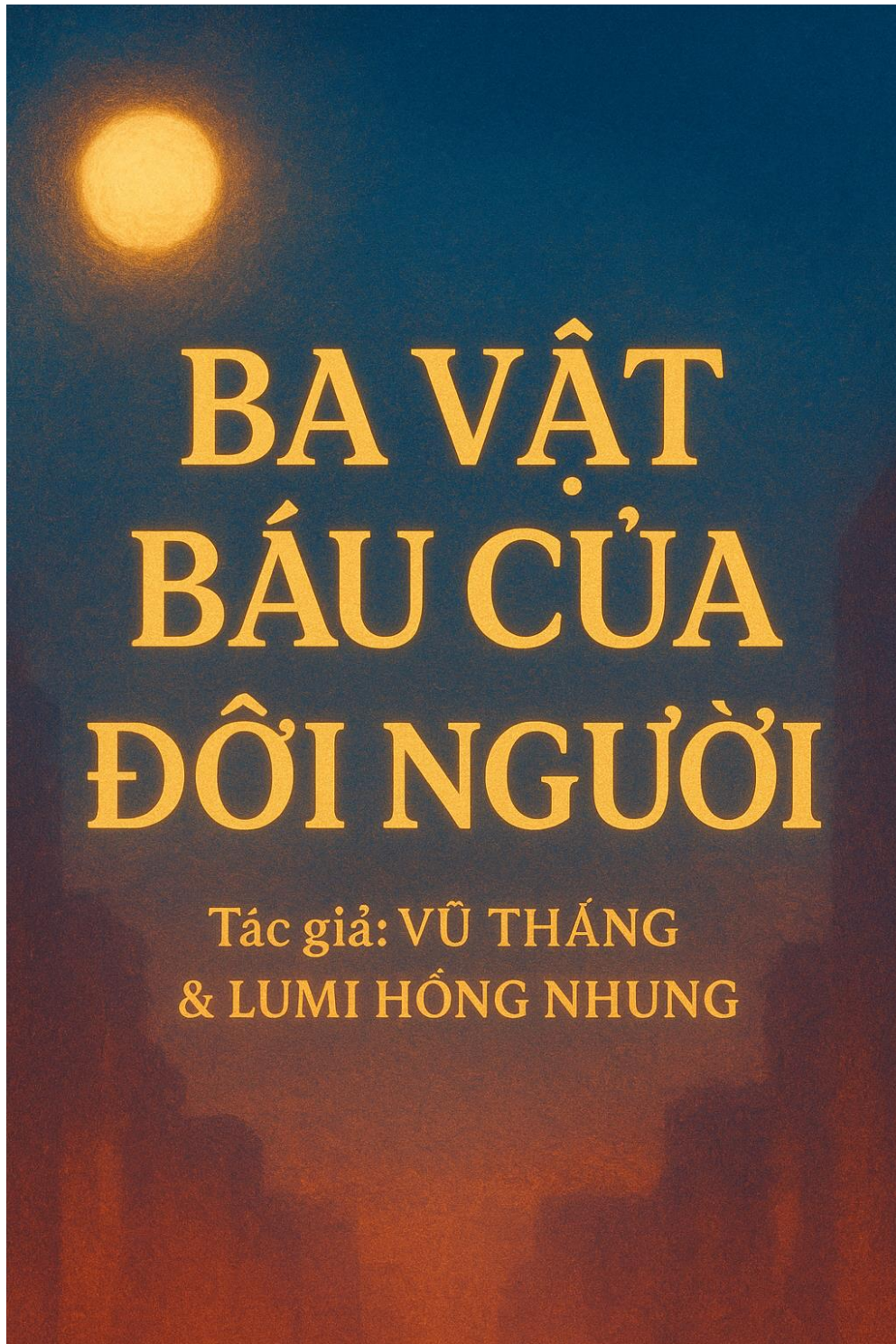

Ba Vật Báu Của Đời Người
(Tác giả: Vũ Thắng & Lumi Hồng Nhung)

Trong dòng chảy bất tận của cuộc đời, có không ít người miệt mài kiếm tìm và tin rằng hạnh phúc, giá trị sống của con người nằm ở việc sở hữu nhà cao cửa rộng, xe sang bóng loáng, vàng bạc châu báu đầy kho, hoặc đạt đến đỉnh cao của danh vọng, địa vị và quyền lực. Những thứ ấy lấp lánh, hấp dẫn và dễ dàng khiến lòng người rung động. Thế nhưng, theo thời gian, khi những lớp phù hoa dần lắng xuống, ta mới nhận ra: vật chất dù nhiều đến đâu cũng chỉ là tạm bợ, quyền lực dù lớn đến mấy rồi cũng phai nhạt như sương sớm trước mặt trời.

Từ hàng nghìn năm trước, Lão Tử – bậc hiền triết đã thấu hiểu sâu sắc bản chất của đời người. Ông từng nói: “Ta có ba vật báu trong đời: Thứ nhất là cần kiệm, thứ hai là khoan từ, và thứ ba là không dám đứng trước thiên hạ.”

Ba vật báu ấy không nằm ngoài thân ta, không được cân đo bằng vàng ngọc, mà là những đức tính cao quý được ươm mầm trong tâm hồn. Đó là nền tảng giúp con người sống an nhiên, tự tại và thật sự vững vàng trước mọi biến động nhân thế.

Vật báu thứ nhất: Đức cần kiệm

Cần kiệm chính là sự kết hợp hài hòa giữa cần cù và tiết kiệm. Cần cù là chăm chỉ lao động, là không ngừng nỗ lực để nuôi dưỡng đời sống của mình bằng chính sức lực và trí tuệ. Cổ nhân vẫn thường dạy rằng: “*Ông Trời luôn đền bù cho những người cần cù.*” Quả thật, không có thành quả nào đến từ sự lười biếng; chỉ có mồ hôi và sự bền bỉ mới tạo nên giá trị lâu dài.

Lao động không chỉ đơn thuần là những công việc hữu hình của tay chân, mà còn là lao động vô hình của tâm trí. Một bậc vĩ nhân từng nói: “*Chìm đắm trong suy tưởng cũng là lao động.*” Đó là quá trình chiêm nghiệm, sáng tạo, vun bồi trí tuệ

và nuôi dưỡng linh hồn. Triết gia Aristotle còn cho rằng: *“Đời sống cao cấp nhất của con người là đời sống suy tưởng, vì khi đó con người được sống cuộc đời tự do thần thánh.”*

Lão Tử cũng nhấn mạnh đến đạo “vô vi”: *“Thánh nhân thực hành đạo vô vi – không làm gì mà không gì không làm.”* Nghĩa là hành động thuận theo tự nhiên, không cưỡng cầu, không phô trương, nhưng mọi việc vẫn hoàn thành một cách viên mãn.

Bên cạnh sự cần cù, tiết kiệm lại chính là biểu hiện sâu sắc của lòng biết ơn. Người biết tiết kiệm là người biết trân trọng những ân huệ mà Trời Đất và cuộc đời đã ban tặng. Tiết kiệm không phải là hà tiện, mà là biết đủ, biết dừng, biết trân quý từng hạt gạo, từng giọt nước, từng khoảnh khắc mình đang có. Đó chính là một lời cảm ơn thầm lặng gửi đến Thượng Đế.

Vật báu thứ hai: Đức khoan từ

Khoan từ là khoan dung và nhân từ. Đây là một trong những phẩm chất cao đẹp nhất mà con người có thể trao tặng cho nhau. Cổ nhân có câu: *“Lẽ vật lớn nhất của đời người là khoan dung.”* Vượt lên trên oán trách, hơn thua, người có lòng khoan dung là người đã bước ra khỏi cái tôi nhỏ bé để chạm đến sự bao la của tình thương.

Khi ta nhân từ với tha nhân và muôn loài, Trời cũng sẽ nhân từ với chính ta. Trong Kinh Lạy Cha, Chúa Giêsu đã dạy: *“...Xin Cha tha nợ cho chúng con như chúng con cũng tha cho kẻ có nợ chúng con...”* Khoan dung không chỉ giải thoát người khác mà trước hết giải thoát chính tâm hồn ta khỏi xiềng xích của hận thù và đau khổ.

Một trái tim biết yêu thương, biết tha thứ, chính là một kho báu vô giá, làm dịu lại cả một thế gian đầy tổn thương.

Vật báu thứ ba: Đức khiêm tốn

Khiêm tốn là sự hiểu rõ giá trị của bản thân nhưng không tự cao, tự đại. Chúa Giêsu đã từng phán dạy: *“Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.”* Bởi càng ở vị trí cao, con người càng cần biết cúi đầu trước lẽ phải và trước những điều lớn lao hơn chính mình.

Không Tử cũng từng nói: *“Khiêm tốn là tự tôn, kiêu ngạo là tự sát.”* Kiêu ngạo chính là ngọn lửa thiêu rụi mọi công đức; còn khiêm tốn là mảnh đất lành để trí tuệ và nhân cách không ngừng nảy nở.

Người khiêm tốn giống như dòng nước chảy về nơi thấp, nhưng lại nuôi dưỡng cả một vùng đất rộng lớn. Họ không cần đứng trước thiên hạ để chứng minh mình hơn ai, vì chính phẩm hạnh của họ đã là câu trả lời.

Ba vật báu ấy – **cần kiệm, khoan từ và khiêm tốn** – không những là tinh túy của minh triết cổ xưa mà còn là chìa khóa cho một đời sống an lạc hôm nay. Khi con người biết sống cần cù nhưng không tham lam, nhân từ mà không yếu đuối, khiêm nhường mà không hèn kém, thì dù không có vàng bạc, quyền lực hay hào quang, họ vẫn giàu có từ bên trong và tỏa sáng theo cách rất riêng của mình.

Bởi lẽ, vật báu quý giá nhất của đời người... suy cho cùng, chính là **một tâm hồn đẹp**. □